EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2020 05 07
COM(2020) 181 final

2020/0070 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo Suomijai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos[1] (toliau – PVM direktyva) 395 straipsnio 1 dalį Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali vieningai leisti bet kuriai valstybei narei taikyti specialias priemones, kuriomis nukrypstama nuo tos direktyvos nuostatų, kad būtų supaprastinta PVM surinkimo procedūra arba užkirstas kelias tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui.

Raštu (jį Komisija užregistravo 2020 m. sausio 6 d.) Suomija paprašė leidimo nuo 2021 m. sausio 1 d. taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo PVM direktyvos 287 straipsnio ir kuria Suomijai leidžiama nuo PVM atleisti apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija 15 000 EUR. Raštu (jį Komisija užregistravo 2020 m. vasario 19 d.) Suomija pateikė išsamesnės informacijos apie priemonę, kurią ji nori pradėti taikyti.

Vadovaudamasi PVM direktyvos 395 straipsnio 2 dalimi, 2020 m. kovo 10 d. raštu Komisija apie Suomijos prašymą pranešė kitoms valstybėms narėms. 2020 m. kovo 11 d. raštu Komisija pranešė Suomijai turinti visą informaciją, kuri yra būtina prašymui įvertinti.

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Remiantis PVM direktyvos XII antraštinės dalies 1 skyriumi, valstybėms narėms suteikiama galimybė taikyti specialias mažosioms įmonėms skirtas schemas, be to, jos gali nuo PVM atleisti apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta nesiekia tam tikros ribos. Ši išimtis reiškia, kad apmokestinamasis asmuo neturi apskaičiuoti PVM už tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas ir todėl negali atskaityti pirkimo PVM.

Remiantis PVM direktyvos 287 straipsnio 5 dalimi, Suomija gali atleisti nuo PVM mokėjimo apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija 10 000 ekiu sumos, apskaičiuotos nacionaline valiuta pagal šalies įstojimo dienos valiutos keitimo kursą. Suomija prisijungė prie euro zonos 2002 m. sausio 1 d.

Padidinus ribą, kurią viršijęs asmuo privalo registruotis PVM mokėtoju, nuo 10 000 ekiu iki 15 000 EUR, numatoma, kad taikant tokią priemonę sumažės administracinė našta, kuri tenka schemos reikalavimus atitinkančioms įmonėms, visų pirma labai mažoms įmonėms, nes jos būtų atleistos nuo pagal įprastines PVM procedūras joms tenkančių PVM prievolių, kaip antai nuo prievolės saugoti PVM registrus arba teikti PVM deklaracijas.

Be to, sumažės ir mokesčių administratoriams tenkantis darbo krūvis.

Suomijos valdžios institucijų nuomone, priemonė turės tik nedidelį poveikį bendrai PVM pajamų, surenkamų galutinio vartojimo etape, sumai.

Priemonė nėra privaloma. Todėl mažosios įmonės, kurių apyvarta neviršija šios ribos, toliau turės galimybę naudotis savo teise taikyti įprastines PVM procedūras.

Nukrypti leidžiančios nuostatos paprastai taikomos ribotą laiką, kad būtų galima įvertinti, ar nukrypti leidžianti priemonė ir toliau yra tinkama ir veiksminga. Be to, PVM direktyvos 281–294 straipsnių nuostatos dėl specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos neseniai buvo

[1] OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

peržiūrėtos. Naujojoje direktyvoje, kurioje nustatomos paprastesnės PVM taisyklės mažosioms įmonėms[2], reikalaujama, kad valstybės narės ne vėliau kaip iki 2024 m. gruodžio 31 d. priimtų ir paskelbtų įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi naujųjų taisyklių. Tas nacionalines nuostatas valstybės narės turės taikyti nuo 2025 m. sausio 1 d.

Todėl Suomijai turėtų būti leidžiama taikyti nukrypti leidžiančią priemonę iki 2024 m. gruodžio 31 d.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Nukrypti leidžianti priemonė atitinka naujosios direktyvos, kuria iš dalies keičiami PVM direktyvos 281–294 straipsniai dėl specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos (PVM veiksmų plano[3] rezultatas) ir kuria siekiama sukurti šiuolaikišką supaprastintą schemą šioms įmonėms, koncepciją. Visų pirma ja siekiama sumažinti PVM reikalavimų laikymosi išlaidas ir konkurencijos iškraipymus tiek valstybėje narėje, tiek ES lygmeniu, sumažinti neigiamą ribos efekto poveikį ir palengvinti įmonių vykdomą reikalavimų laikymąsi, taip pat mokesčių administratorių vykdomą stebėseną.

Be to, 15 000 EUR riba atitinka naująją direktyvą, nes joje leidžiama valstybėms narėms nustatyti metinės apyvartos ribą, nuo kurios būtų atleidžiama nuo PMV, – ši riba neturi viršyti 85 000 EUR (arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta).

Panašias nuostatas, kuriomis nuo PVM mokesčio atleidžiami apmokestinamieji asmenys, kurių metinė apyvarta neviršija tam tikros ribos, kaip numatyta PVM direktyvos 285 ir 287 straipsniuose, buvo leista taikyti kitoms valstybėms narėms. Maltai[4] leista taikyti 20 000 EUR ribą; Nyderlandams[5] – 25 000 EUR ribą; Liuksemburgui[6] – 35 000 EUR ribą; Lenkijai[7], Estijai[8] ir Latvijai[9] buvo leista taikyti 40 000 EUR ribą; Kroatijai[10] ir Lietuvai[11] – 45 000 EUR

---

2 2020 m. vasario 18 d. Tarybos Direktyva (ES) 2020/285, kuria iš dalies keičiami Direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, kiek tai susiję su specialia mažosioms įmonėms skirta schema, ir Reglamentas (ES) Nr. 904/2010, kiek tai susiję su administraciniu bendradarbiavimu ir keitimusi informacija tinkamo specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos taikymo stebėsenos tikslais (OL L 62, 2020 3 2, p. 13).

3 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui dėl PVM veiksmų plano „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spręsti“ (COM(2016) 148 *final*).

4 2018 m. vasario 20 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/279, kuriuo Maltai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 54, 2018 2 24, p. 14).

5 2018 m. gruodžio 4 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1904, kuriuo Nyderlandams leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 310, 2018 12 6, p. 25).

6 2019 m. gruodžio 19 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2019/2210, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2016/577/ES leisti Liuksemburgui taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 285 straipsnio (OL L 332, 2019 12 23, p. 155).

7 2018 m. gruodžio 4 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1919, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2009/790/EB, leidžiantis Lenkijos Respublikai taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 311, 2018 12 7, p. 32).

8 2017 m. kovo 21 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/563, kuriuo Estijos Respublikai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 80, 2017 3 25, p. 33).

9 2017 m. gruodžio 18 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/2408, kuriuo Latvijos Respublikai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 342, 2017 12 21, p. 8).

ribą; Vengrijai[12] – 48 000 EUR ribą; Slovėnijai[13] – 50 000 EUR ribą; Rumunijai[14] – 88 500 EUR ribą.

Kaip jau minėta, nuo PVM direktyvos leidžiančios nukrypti nuostatos visada turėtų būti taikomos ribotą laiką, kad būtų galima įvertinti jų poveikį. Specialiosios priemonės galiojimo termino pratęsimas iki 2024 m. gruodžio 31 d., kaip prašo Suomija, suderinamas su naujosios direktyvos reikalavimais dėl paprastesnių PVM taisyklių mažosioms ir vidutinėms įmonėms. Šioje direktyvoje nustatyta data – 2025 m. sausio 1 d. – nuo jos valstybės narės turės taikyti nacionalines nuostatas, kurias jos turi priimti ir jų laikytis.

Taigi siūloma priemonė atitinka PVM direktyvos nuostatas.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Savo metinėse darbo programose Komisija nuolat pabrėžia, kad mažosioms įmonėms reikia paprastesnių taisyklių. Taigi, 2020 m. Komisijos darbo programoje[15] nurodoma „specialiai MVĮ skirta strategija, kuri padės mažosioms ir vidutinėms įmonėms vykdyti veiklą, didinti jos mastą ir plėstis“. Atsižvelgiant į fiskalines taisykles, ši nukrypti leidžianti nuostata atitinka tokius tikslus. Ji aiškiai atitinka 2017 m. Komisijos darbo programą[16], kurioje konkrečiai dėl PVM nurodyta, kad mažosioms įmonėms tenkanti administracinė PVM prievolių vykdymo našta yra didelė ir kad techninės naujovės kelia naujų sunkumų siekiant veiksmingai rinkti mokesčius, ir pabrėžiama būtinybė supaprastinti mažesnėms įmonėms taikomą PVM.

Be to, ši priemonė dera su 2015 m. bendrosios rinkos strategija[17], pagal kurią Komisija ketina padėti mažosioms ir vidutinėms įmonėms augti, *inter alia*, mažindama administracinę naštą, dėl kurios jos negali visapusiškai pasinaudoti bendrosios rinkos teikiamomis galimybėmis. Ji taip pat atitinka 2013 m. Komisijos komunikato „Veiksmų planas „Verslumas 2020“.

---

[10] 2017 m. rugsėjo 25 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/1768, kuriuo Kroatijos Respublikai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 250, 2017 9 28, p. 71).

[11] 2017 m. spalio 10 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/1853, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2011/335/ES, kuriuo leidžiama Lietuvos Respublikai taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 265, 2017 10 14, p. 15).

[12] 2018 m. spalio 2 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1490, kuriuo Vengrijai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 252, 2018 10 8, p. 38).

[13] 2018 m. lapkričio 6 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1700, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2013/54/ES, kuriuo Slovėnijos Respublikai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 285, 2018 11 13, p. 78).

[14] 2017 m. spalio 10 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/1855, kuriuo Rumunijai leidžiama taikyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio (OL L 265, 2017 10 14, p. 19).

[15] Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „2020 m. Komisijos darbo programa. Daugiau siekianti Sąjunga“ (COM(2020) 37 *final*).

[16] Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „2017 m. Komisijos darbo programa“ (COM(2016) 710 *final*).

[17] Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Bendrosios rinkos tobulinimas: daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“ (COM(2015) 550 *final*).

Verslumo dvasios atkūrimas Europoje“[18] koncepciją – šiame komunikate pabrėžiamas poreikis paprastinti mokesčių teisės aktus, taikomus mažosioms įmonėms.

Galiausiai priemonė atitinka su mažosiomis ir vidutinėmis įmonėmis susijusią ES politiką, nustatytą 2016 m. komunikate dėl pradedančiųjų įmonių[19] ir 2008 m. komunikate „Visų pirma galvokime apie mažuosius“. Europos iniciatyva „Small Business Act“[20], kuriame rengdamos teisės aktus valstybės narės raginamos atsižvelgti į MVĮ būdingus bruožus ir supaprastinti esamą reglamentavimo aplinką.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

• Teisinis pagrindas

Vienintelis galimas teisinis pagrindas – PVM direktyvos 395 straipsnis.

• Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)

Atsižvelgiant į PVM direktyvos nuostatą, kuria grindžiamas pasiūlymas, šis pasiūlymas priklauso išimtinei Europos Sąjungos kompetencijai. Todėl subsidiarumo principas netaikomas.

• Proporcingumo principas

Šis sprendimas yra susijęs su valstybei narei jos pačios prašymu suteiktu leidimu ir nėra įpareigojamojo pobūdžio.

Atsižvelgiant į ribotą nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo sritį, speciali priemonė yra proporcinga siekiamam tikslui – supaprastinti mokesčių surinkimą smulkiems apmokestinamiesiems asmenims ir mokesčių administratoriui.

• Priemonės pasirinkimas

Siūloma priemonė – Tarybos įgyvendinimo sprendimas.

Pagal PVM direktyvos 395 straipsnį nukrypti nuo bendrų PVM taisyklių galima tik tada, kai tai vieningai leidžia Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu. Tarybos įgyvendinimo sprendimas yra tinkamiausia priemonė, nes jis gali būti skirtas atskirai valstybei narei.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

• Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis nebuvo. Šis pasiūlymas yra pagrįstas Suomijos pateiktu prašymu ir skirtas tik šiai konkrečiai valstybei narei.

---

[18] Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Veiksmų planas „Verslumas 2020“. Verslumo dvasios atkūrimas Europoje“ (COM(2012) 795 *final*).

[19] Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos ateities lyderiai: pradedančiųjų ir veiklą plečiančių įmonių iniciatyva“ (COM(2016) 733 *final*).

[20] Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Visų pirma galvokime apie mažuosius“. Europos iniciatyva „Small Business Act“ (COM(2008) 394 galutinis).

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

- **Poveikio vertinimas**

Tarybos įgyvendinimo sprendimo pasiūlymo tikslas – padidinti dabartinę atleidimo nuo VAT ribą nuo 10 000 EUR iki 15 000 EUR. Toks ribos padidinimas – supaprastinimo priemonė, kuria panaikinama daug PVM prievolių įmonėms, kurių metinė apyvarta neviršija 15 000 EUR. Todėl ribos padidinimas gali turėti teigiamą poveikį: padėti sumažinti administracinę naštą daugeliui apmokestinamųjų asmenų ir galiausiai mokesčių administratoriui.

Šiuo metu yra maždaug 50 000 verslininkų, kurie naudojasi atleidimo nuo PVM teise, o PVM mokėtojomis įregistruotų įmonių yra maždaug 530 000. Ribos padidinimu pasinaudotų dar maždaug 6 000 verslininkų, kurių bendra metinė apyvarta vertinama 80 mln. EUR.

Ši nukrypti leidžianti priemonė bus apmokestinamiesiems asmenims neprivaloma. Apmokestinamieji asmenys galės pasirinkti taikyti įprastines PVM procedūras pagal Direktyvos 2006/112/EB 290 straipsnį. Apskaičiuota, kad poveikis biudžetui pagal PVM pajamas yra 20 mln. EUR – jis laikomas nežymiu.

- **Pagrindinės teisės**

Pasiūlymas nedaro poveikio pagrindinių teisių apsaugai.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturės neigiamo poveikio ES biudžetui, kadangi Suomija apskaičiuos kompensaciją pagal Tarybos reglamento (EEB, EURATOMAS) Nr. 1553/89 6 straipsnį.

2020/0070 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo Suomijai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 287 straipsnio

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos[1], ypač į jos 395 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) pagal Direktyvos 2006/112/EB 287 straipsnio 5 punktą Suomija nuo pridėtinės vertės mokesčio (PVM) gali atleisti apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija 10 000 ekiu sumos, apskaičiuotos nacionaline valiuta pagal jos įstojimo dieną galiojusį valiutos keitimo kursą;

(2) raštu (jį Komisija užregistravo 2020 m. sausio 6 d.) Suomija paprašė leidimo taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB 287 straipsnio 5 punkto (toliau – nukrypti leidžianti priemonė) nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2024 m. gruodžio 31 d., kad atleidimo nuo PVM riba būtų padidinta iki 15 000 EUR. Taikant šią nukrypti leidžiančią priemonę apmokestinamieji asmenys, kurių metinė apyvarta neviršija 15 000 EUR, būtų atleidžiami nuo tam tikrų arba visų su PVM susijusių prievolių, nurodytų Direktyvos 2006/112/EB XI antraštinės dalies 2–6 skyriuose;

(3) didesnė riba taikant Direktyvos 2006/112/EB 281–294 straipsniuose nustatytą specialią mažosioms įmonėms skirtą schemą yra paprastinimo priemonė, nes gali labai sumažinti mažųjų įmonių PVM prievoles;

(4) pagal Direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą Komisija 2020 m. kovo 10 d. raštu pranešė kitoms valstybėms narėms apie Suomijos prašymą. 2020 m. kovo 11 d. raštu Komisija pranešė Suomijai turinti visą informaciją, kuri yra būtina prašymui įvertinti;

(5) nukrypti leidžianti nuostata atitinka Tarybos direktyvą (ES) 2020/285[2]. Ta direktyva iš dalies pakeistas Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 1 skyrius, kuriame reglamentuojama speciali mažosioms įmonėms skirta schema. Direktyva (ES) 2020/285 siekiama sumažinti mažųjų įmonių PVM reikalavimų laikymosi išlaidas ir konkurencijos iškraipymus nacionaliniu ir Sąjungos lygmenimis ir sumažinti neigiamą perėjimo nuo atleidimo nuo mokesčio prie apmokestinimo poveikį (vadinamąjį ribos

[1] OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

[2] 2020 m. vasario 18 d. Tarybos Direktyva (ES) 2020/285, kuria iš dalies keičiami Direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, kiek tai susiję su specialia mažosioms įmonėms skirta schema, ir Reglamentas (ES) Nr. 904/2010, kiek tai susiję su administraciniu bendradarbiavimu ir keitimusi informacija tinkamo specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos taikymo stebėsenos tikslais (OL L 62, 2020 3 2, p. 13).

efektą). Ja taip pat siekiama palengvinti mažųjų įmonių vykdomą reikalavimų laikymąsi, taip pat mokesčių administratorių vykdomą stebėseną. Prašymas nustatyti 15 000 EUR ribą atitinka Direktyvos 2006/112/EB, iš dalies pakeistos Direktyva (ES) 2020/285, 284 straipsnį;

(6) ši nukrypti leidžianti priemonė apmokestinamiesiems asmenims neprivaloma. Apmokestinamieji asmenys vis dar galės pasirinkti taikyti įprastines PVM procedūras pagal Direktyvos 2006/112/EB 290 straipsnį;

(7) remiantis Suomijos pateikta informacija, nukrypti leidžianti priemonė turės tik nežymų poveikį bendrai galutinio vartojimo etapu surenkamų Suomijos mokestinių pajamų sumai;

(8) nukrypti leidžianti priemonė neturės neigiamo poveikio Sąjungos nuosaviems ištekliams, gaunamiems iš PVM, nes Suomija apskaičiuos kompensaciją pagal Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89[3] 6 straipsnį;

(9) atsižvelgiant į tai, kad Suomija tikisi, jog padidinus ribą sumažės PVM prievolių, taigi, ir mažųjų įmonių, ir mokesčių administratoriaus administracinė našta ir reikalavimų laikymosi išlaidos, ir į tai, kad nedaromas didelis poveikis bendroms surenkamoms PVM pajamoms, Suomijai turėtų būti leista toliau taikyti nukrypti leidžiančią priemonę;

(10) leidimas taikyti nukrypti leidžiančią priemonę turėtų būti riboto laikotarpio. To laiko turėtų pakakti, kad būtų galima įvertinti ribos veiksmingumą ir tinkamumą. Be to, remiantis Direktyva (ES) 2020/285, iki 2024 m. gruodžio 31 d. valstybės narės turi priimti ir paskelbti įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų galima laikytis tos direktyvos 1 straipsnio, o nuo 2025 m. sausio 1 d. šias nuostatas taikyti. Todėl Suomijai turėtų būti leidžiama taikyti nukrypti leidžiančią priemonę iki 2024 m. gruodžio 31 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Nukrypstant nuo Direktyvos 2006/112/EB 287 straipsnio 5 punkto, Suomijai leidžiama nuo PVM atleisti apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta neviršija 15 000 EUR.

2 straipsnis

Šis sprendimas taikomas nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2024 m. gruodžio 31 d.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Suomijos Respublikai.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas

[3] 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1553/89 dėl galutinių vienodų nuosavų išteklių, kaupiamų iš pridėtinės vertės mokesčio, surinkimo priemonių (OL L 155, 1989 6 7, p. 9).